

Ars Agenda juli 2024

R.K. Parochie de Vier Evangelisten

Geloofsgemeenschap Pastoor van Ars

H Missen in de Ars

Dag	Tijd	H Mis (of W&C-dienst)
Za	17:00	H Mis / W&C
Zo	9:30	Hoogmis / W&C

Do	4 9.30 10.00	H Elizabeth van Portugal Rozenhoedje H Mis in Ars door SVD- pater voor Mia Rongen
Za	6 17.00	H Godelieve, martelares H Mis door SVD-pater voor Greetje Kusters
Zo	7 9.30 11.00	Veertiende Zondag door het Jaar Hoogmis door SVD-pater en diaken J van Adrichem, m.m.v. cantor Cathia voor een zieke, voor Mia Rongen, Henk ten Berge, Familie van der Haagen-Endert, pastoor Louis Berger, Els van Schaik-de Gooijer, Pierre Keesoom, Iny de Zwaan, Marga van Leest Doopviering
Do	11 9.30 10.00	H Benedictus, abt en stichter van de Benedictijnen Rozenhoedje H Mis in Ars door SVD-pater voor Nick Romijn, Truus ten Wolde en Nel van Vlijmen
Za	13 17.00	H Henricus 11, keizer Woord en Communiedienst door diaken P Kuhlmann, voor het geestelijk en tijdelijk welzijn van de parochianen
Zo	14 9.30	Vijftiende Zondag door het Jaar Hoogmis door pastoor T Kouijzer, m.m.v. Koor Gaudete o.l.v. Winfried Verwey voor Mia Rongen, Henk ten Berge, Marga van Leest, Iny de Zwaan, Joop Janse, Antje Koning, Cornelis van Leeuwen, overleden ouders in den Bosch-van der Ende

Dag	Tijd	H Mis (of W&C-dienst)
1 ^e , 2 ^e , 4 ^e Do	10:00	H Mis en Rozenhoedje
3 ^e Do	11:00	H Mis in Tabitha

Do	18 11.00	H Frederik van Utrecht H Mis in Tabitha door pastoor T Kouijzer voor Treesje van Busseel
Za	20 17.00	H Apollinaris, bisschop en martelaar H Mis door SVD-pater voor Tine Ton, Aad Verdel
Zo	21 9.30	Zestiende Zondag door het Jaar Hoogmis door SVD-pater en D Wielzen, pastoraal werker voor Hendrik Mink, Suzette van der Haagen en Fietje van der Haagen-Endert, Els van Schaik-de Gooijer, Els Stijnman, Trees Steens
Do	25 10.00	H Jacobus de Meerdere, apostel en patroon van de hoedemakers H Mis in Ars door pater SVD-pater voor overleden ouders
Za	27 17.00	H Titus Brandsma, karmeliet en martelaar H Mis door pastoor SVD-pater voor Miep de Haan
Zo	28 9.30	Zeventiende Zondag door het Jaar Hoogmis door pastoor T Kouijzer en diaken P Kuhlmann voor Frans en Anna van Berkel en familie, pastoor Erik Jan van Waasdijk, Henk en Annie Barendse, Rob en Dolly Schaepman
<p>Met ingang van zondag 7 juli is de aanvangstijd in de Pastoor van Ars kerk vervroegd naar 9.30 uur. Voordeel van deze wijziging is dat meer dan afgelopen jaar zoveel mogelijk de H. Eucharistie op zondag gevierd kan worden.</p>		

ARS Kroniek

Op 26 mei overleed *Henk ten Berge* (geboren 27 oktober 1934), echtgenoot van José, vm vicevoorzitter van het Ars parochie bestuur. Neef Frans vertelde dat Henk niet goed tegen begrafenissen kon en jaren geleden zei: zelfs op mijn eigen begrafenis ben ik liever niet aanwezig. Henk werd geboren in 1934, vader had samen met enkele broers een groentehandel; een van de winkels stond in de Goudenregenstraat. Henk was daar het achtste kind. Na hem volgden er nog zes. Op YouTube staat een filmpje waarin Henk over zijn oorlogs-ervaringen vertelt. Hoe hij zo'n honger had dat hij een Duitse bunker inliep op zoek naar brood en een jonge Duitse kok hem een boterham gaf met echte boter en suiker en hem met een heel brood naar huis stuurde. Hij

moest samen met zusje Gonnie eens toezien hoe verzetsstrijders werden gefusilleerd. Traumatisch was de aanhouding van zijn vader aan het eind van de oorlog. Uiteindelijk kwam vader weer thuis, maar de impact op Henk was blijvend. Begin 1954, Henk was pas 19, overleed plotseling zijn vader. Gonnie en Bert, 16 en 15 jaar, probeerden de winkel gaande te houden en Henk zorgde voor de administratie, de groentewijken en de grote klanten. Evert en Ton zaten in dienst, Henk hoefde niet omdat hij de kostwinner was in het gezin. De administratie bleek een rommeltje, vader had schulden, sommige leveranciers waren niet te vertrouwen. Uiteindelijk moest hij de zaak opheffen, maar niet nadat door hard werken alle schulden waren afbetaald en moeder verder

kon met het gezin. In zijn latere leven werkte dat door: Henk was zuinig, en was vaak bezig met financiële zekerheid.

In 1968 was Henk uitgenodigd voor een feestje in Haarlem. Er was een baby'tje geboren. De kraamverpleegster, José, deed open. Het was liefde op het eerste gezicht. Hetzelfde jaar trouwden ze. In 1970 werd Marloes geboren en in 1972 volgde Huub. Henk werkte na zijn studie geneeskunde als assistent interne geneeskunde in het Bronovo ziekenhuis, maar hij besloot om huisarts te worden. Henk had een solo praktijk. en was geliefd bij zijn patiënten, maar maakte lange dagen. In zijn 28 jaar als huisarts was hij slechts twee dagen ziek.

Henk was een lieve, zorgzame vader en echtgenoot. Hij zorgde ervoor dat het José, Marloes en Huub aan niets ontbrak. Hij had uitgesproken ideeën. Dat José theologie ging studeren vond hij maar vreemd. Vakanties met het gezin waren fijn, in de zomer naar de Kaag, in de winter vaak op wintersport. Henk was een complexe man. Hij was zeer intelligent, een schaker. Ook was hij ondernemend en creatief. Hij kon heel onderhoudend zijn, sterke verhalen vertellen, leuke grapjes maken. Maar eigenlijk trad hij liever niet op de voorgrond. Emoties ging hij uit de weg, zijn liefde en betrokkenheid uitten zich meer in daden.

Na zijn pensionering als arts had Henk het soms moeilijk en waren er ook spanningen. Maar toen de kleinkinderen kwamen vond hij een nieuwe rol: als Opa Kaag was hij altijd in voor een spelletje, bezocht hij menige sportwedstrijden en ging hij met de kleinkinderen naar ADO. Ook was hij lid van diverse bridgeclubs. Met José heeft hij nog vele mooie reizen mogen maken. Henks overlijden kwam niet onverwacht. Het is een grote troost dat hij rustig en buiten bewustzijn is overleden, omringd door zijn dierbaren. Wat rest is dankbaarheid, voor een lang en bewogen leven, een leven met ups en downs, een leven vol van verhalen, en bovenal, een leven dat veel voor anderen heeft betekend, ook voor de Ars kerk en gemeenschap. Daar getuigden de gekozen lezingen ook van. De kern van zijn geloof was een onwrikbaar vertrouwen dat de engelen hem ten hemel zouden geleiden. Het afscheid, waarin pastoor Kouijzer voorging, vond op 1 juni plaats in de Pastoor van Ars kerk, waarna Henk is begraven op Westduin.

Op 23 mei overleed, toch onverwacht, *Mia Rongen-Kleijweg* (geboren 3 augustus 1950), echtgenote van koster/akoliet Nico. Toen Mia 4 jaar oud was, kreeg ze een broertje: Bert. Mia ging in de Schilderswijk naar de lagere school; daarna naar de MULO op de Hoefkade. Mia had veel gevoel voor taal, maar minder voor rekenen. Op de MULO kreeg ze ook les van de, in Den Haag, zeer bekende Franciscanessen zuster Marie

Joseph. Mia ging werken bij de Gemeente Den Haag; eerst bij de Kredietbank, daarna afdeling bevolking en daarna bij personeelszaken; In z'n totaliteit 37 jaar. Toen Mia 17 was en Nico 19 leerden ze elkaar kennen op de Haagsche Kermis; een geregisseerde ontmoeting. Mia had een hartsvriendin. Echter de vriendin kreeg verkering en Mia was teveel; die vriendin werkte op kantoor waar Nico in het magazijn werkte en zo kwam de koppeling tot stand. Geen liefde op het eerste gezicht; maar de liefde is gegroeid en steeds krachtiger geworden. Ook nu God ons heeft gescheiden is de liefde niet gebroken, aldus Nico. Het kerkelijk huwelijk werd op 11 maart 1971 gesloten. Ze konden wonen in het ouderlijk huis van Mia, maar waren blij dat ze in 1974 konden verhuizen naar Zoetermeer. Mia kreeg echter snel heimwee naar Den Haag en in 1978 verhuisden ze naar de Leyweg, die in 1995 werd ingeruild voor de Landréstraat. Mia was heel gastvrij en haar hapjes vonden gretig aftrek; gezamenlijk met de nodige drank waren vele avonden lang. Vergaderingen van clubs waar Nico bestuurslid was, werden vaak aan de Landrestraat gehouden. Mia was ook gastvrij ten aanzien van Nico's familie uit Limburg: velen hebben gedurende 35 jaar delen van hun vakantie in Kijkduin doorgebracht; soms 5 of 6 tegelijkertijd. Mia's hobby was ook koken, gasten kregen dagelijks een feestmaal voorgezet. Een van Nico's zussen kwam eerst met haar kinderen en daarna kwamen de kleinkinderen, waarvan er een aantal bij het afscheid aanwezig waren. In haar jeugd ging Mia op vakantie in Zuid-Limburg; omdat haar moeder was geboren in Maastricht. Ze bezocht dan ook het klooster van de zusters van het Arme Kind Jezus te Simpelveld. Op vakantie gingen Nico en Mia met de auto naar Oostenrijk en Karinthië, favoriet was Pörschach Am Wörthersee: wandelen, zwemmen en genieten van de zon en het eten. De laatste keer vergat Nico het oliepeil te checken en strandden ze. Daarna ging het met het vliegtuig naar Griekenland, Kroatië en Rome. Maar de meeste vakanties werden in NL doorgebracht, met Port Zelande en Valkenburg als favoriet. In Rome (1983) waren ze op de woensdag bij de grote audiëntie van de Paus en voordat de Paus het Sint Pieterplein betrad kwam de regen met bakken naar beneden; toen de Paus met zijn pausmobiel het Sint Pietersplein opreed hield de regen op en kwam de zon tevoorschijn. Volgens Mia had de Paus een betere relatie met God, want zo een wonder kunnen wij gewone mensen niet afroepen. Mia's gezondheid kreeg de eerste knauw in 1981; door een verwaarloosde blindendarmontsteking bleek, na een zware operatie, dat Mia kinderloos zou blijven. Toen datzelfde jaar haar vader overleed, kwam ze in psychisch zwaar weer; met behulp van het Riagg werd ze weer de oude. Zowel in 2004 als in 2016 werd bij Mia borstkanker geconstateerd en in 2016 werd een goedaardige tumor in haar buikholte weggehaald. De

buikspieren waren doorgesneden en er ontstond een binnen buikbreuk c.q. operatiewondbreuk: sindsdien verdween Mia geleidelijk uit het openbare leven. De eerste long falen op 23 april 2018 overleefde Mia ter nauwer nood; artsen hadden haar opgegeven, maar Onze Lieve heer besliste anders; Mia kreeg nog 6 bonusjaren. Op 17 november 2021 was er de 2^e long falen; Mia had COPD 4/Longemfyseem. Vanaf dat moment was de toevoer van 24 uur per dag zuurstof noodzakelijk en 's-nachts de beademingsmachine. Als Mia weer eens een moeilijke nacht had gehad, zei ze 's-morgens: ik heb vannacht gebeden tot Maria om me te helpen en ik heb gekeken naar de foto van mam (de moeder van Nico) omdat die me bemoedigend toelacht. Donderdag 23 mei ging het helemaal mis. Op de spoedeisende hulp gaven de artsen rond 17.45 uur aan dat ze niets meer konden doen voor Mia omdat het hart het niet meer aankon. Daarop is pastoor Tom Kouijzer onmiddellijk gekomen en werd Mia voorzien en gesterkt door het Heilig Sacrament der zieken.

Rust zacht lieve Mia; op de Jongste dag zullen we weer met elkaar worden verbonden. Het afscheid vond op 31 mei plaats in de Pastoor van Ars kerk. Pastoor Kouijzer gaf daarbij aan dat het geloof van Nico en Mia hen op de been hield in goede én slechte tijden; samen voelden ze zich erdoor gedragen; Liefde is een gebod' zoals de gekozen lezingen aangeven. Na afloop vond de crematie in stilte plaats.

Op donderdag 4 juli om 10 uur vindt de 6 weken dienst plaats voor Mia Rongen. Koster/akoliet Nico Rongen vindt het fijn als velen daarbij aanwezig willen en kunnen zijn.

Op 17 juni overleed Marga van Leest-Meerts, geboren 9 januari 1944. Op de dag van haar afscheid, 24 juni vanuit de Pastoor van Ars kerk was het prachtig zonnig weer. Zon, waar Marga zo van hield. Hetgeen dochter Marianne verleidde tot de uitspraak dat Marga inmiddels zelf aan de regieknoppen zit. Zoals ook blijkt uit de metafoor van gezellige etentjes, zoals door Marianne verwoord. Enthousiast wordt er besteld: een voorafje, een hoofdgerecht en vooral een lekker toetje. Op het moment dat het eten verschijnt, ben je gezellig in gesprek. Over van alles. Na een tijdje ben jij uitgegeten. Een ober probeert ook het bord van Marga weg te halen, maar daar is geen sprake van! Ze neemt een hapje om aan te geven dat zij nog niet klaar is. Dit ritueel herhaalt zich. Het voorgerecht: Marga vond zichzelf een stil kind, dat het fijn vond om in haar eentje van alles te ondernemen maar niet graag op de voorgrond trad. Thuis sprong ze bij in het huishouden, hielp haar moeder met de verzorging van haar broertjes Peter en Emile en haar zusjes Joke en Ria. Vanaf haar 16e ging ze werken. Met veel plezier, o.a. als

rechterhand van de Haagse kunstschilder Johan Kaemmerer.

Op haar 19^e verscheen Rob Langehenkel op haar menu. Zij viel voor deze spannende, 20 jaar oudere man met een avontuurlijke uitstraling en levenservaring, die met een scherp gevoel voor humor graag op de voorgrond stond. Op haar 21e werd Marianne geboren en met de geboorte van Robert drie jaar later had het voorgerecht inmiddels plaats gemaakt voor het hoofdgerecht.

Marga vond het gezinsleven een spannend avontuur waar zij onbevangen en vol vertrouwen instapte. Ze was een liefdevolle kracht in de basis, een regisseur achter de coulissen. In 1985, Marga was 41, leek het erop dat de bediening het hoofdgerecht kon afnemen, maar Marga was daar nog niet klaar mee: het bord bleef op tafel met de geboorte van Elise en het hele gezin genoot mee, de glazen bij gevuld. Na het overlijden van Rob 17 jaar geleden, was het tijd voor het nagerecht: de kleinkinderen. Maar Marga ging niet voor de espresso, maar voor het Grand Dessert.

Zij ging zingen, volgde cursussen Kunstgeschiedenis, was een actieve oma. En vond een nieuwe liefde en trouwde met haar Jan. Samen maakten ze heerlijke reizen. Marga bouwde een mooie band op met zijn familie, zijn (klein) kinderen en zijn vrienden. Ze ging vrijwilligerswerk doen: assistentie bij de kerkdiensten in Tabitha, vrijwilliger in de Ars, en bij de palliatieve zorg, bouwde een nieuwe vriendenkring op.

Zo'n 12 jaar geleden nam Marga het initiatief om met de gezinnen van haar kinderen en met Jan gezamenlijk met vakantie te gaan. Naar Frankrijk! Dat werd een jaarlijkse traditie. Het versterkte de relatie tussen Marga en haar kinderen en tussen de kinderen onderling. Eind 2022 bleek Marga ongeneeslijk ziek. Het toetje was op en de ober kwam Marga's bord weghalen.

Echter, met haar enorme energie, humor, incasseringsvermogen, haar talent om van het leven te genieten, maar bovenal haar liefde voor Jan, (klein)kinderen, familie en vrienden kon er toch nog gesnoept worden van een bijzondere tijd, tot de tafel toch echt werd afgeruimd. Marga heeft geen kruimel laten liggen. Ze kan trots zijn op wat ze achterlaat, in haar gezin, bij Jan, maar ook bij anderen, zelfs wildvreemden: Wijsheid, humor en onvoorwaardelijke liefde. Ze heeft ons allen aangeraakt en ons doen stralen. Marga was niet bang voor de dood, zei pastoraal werker Duncan Wielzen bij het afscheid. Het grote 'niet weten' sierde haar. Ze zag de dood als een andere dimensie: wat er daarna kwam hoefde ze niet te weten. Zoals de leerlingen niet wisten waar Jezus heen ging. 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven'; dat was voor Marga een brede weg, waarin zij een spoor van Liefde, wijsheid en ontzag achterlaat. Ontzag in een groot God's vertrouwen; 'Een wijze vrouw, wie zal haar vinden'. Marga is begraven op st Petrus Banden.

ABDIJDAG op zondag 4 augustus in de Arskerk

Traditiegetrouw vindt op de sterf- en feestdag van Jean Marie Vianney, pastoor van Ars (1786-1859) de Abdijdag plaats. Deze keer op een zondag, dus wat korter dan anders. We beginnen met de Heilige Mis om 09.30 uur, opgedragen door pastoor Tom Kouijzer.

Na de koffie zal pastoor Kouijzer ons meevoeren in zijn inleiding "van syllabus naar synodaliteit": over de katholieke worsteling met het moderne vrijheidsideaal. In een tijd van nadenken over vrijheid van denken en vrijheid van uiten een zeer actueel thema.

Na een korte lunch zal een andere spreker zijn visie geven. De naam van die spreker volgt tijdig. Afgesloten wordt rond 13.30. Er zijn geen kosten aan verbonden. In verband met de lunch is het fijn als U zich opgeeft bij Christiaan Steenbergen dexis@hetnet.nl of 0651418803

Collecte opbrengsten

Mei	€ 603,22
A-collecte Ned. Missionarissen	€ 290,65

Secretariaat geloofsgemeenschap Pastoor van Ars

☎ 070 - 325 72 69 | ✉ pastoorvanars@p4ev.nl | 🌐 www.p4ev.nl

Misintenties Pastoor van Ars ad € 12,00 per intentie:

NL62 RABO 0106974904 / de Vier Evangelisten
o.v.v. naam, datum én Pastoor van Ars

Kerkbijdragen, giften en missiewerk:

NL58 INGB 0002395749 / de Vier Evangelisten
o.v.v. bijdrage Pastoor van Ars